ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବୋର୍ଡ, ପଟିୟାଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ସୁରଜିତ୍ ସିଂ ବ୍ରାର୍

ନଭେମ୍ବର 18, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ

ପଞ୍ଜାବ ସରକାରଙ୍କ ଜାତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ (ରିହାତି) ନିୟମ, 1965 : ନିୟମ 2 ଏବଂ 4 ।

ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ କର୍ମଚାରୀ (ପଞ୍ଜାବ ଅଣ-ବୈଷୟିକ ସେବାରେ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ) ନିୟମ, 1968;

ପୂର୍ବତନ ସୈନିକ କୋଟା — ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି (1971 ଯୁଦ୍ଧ) ସମୟରେ ସେବା ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ସେବାରେ ପୁନଃନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତାର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଦାବି - ଉତ୍ତରଦାତା ମେ 1963 ରେ ସେନାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1973 ରେ ସାମରିକ ସେବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ - 1979 ରେ L.D.C. ଭାବରେ ପୂର୍ବତନ ସୈନିକ କୋଟା ସଂରକ୍ଷଣରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 1965 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 2 ଏବଂ 4 ଅନୁଯାୟୀ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତାର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ ବୋଲି ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି, 1988 ରେ ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା - ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ସେବା ଆଧାରରେ ରିହାତି ପାଇବା ପାଇଁ, ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ସାମରିକ ସେବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା - ପ୍ରଥମ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ଅବଧିର ସୁବିଧା ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଯାହା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ପୂର୍ବତନ କ୍ୟାପଟେନ ଏ. ଏସ୍. ପାର୍ମର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ **(1968) ଏଲ. ଏ. ବି. ଆଇ. ସି. 894 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।**

(ପୂର୍ବତନ. କ୍ୟାପଟେନ୍) ରଣଧୀର ସିଂ ଧୁଲ୍ ବନାମ ଏସ୍. ଡି. ଭାମ୍ରି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, **[1981] 2 ଏସ୍. ସି. ସି. 338, ଆଉ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ଆଇନ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 15073/1996 ।

ଆର. ଏସ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 896/1993ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.10.93 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱରୂପ ସିଂହ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ କୀର୍ତ୍ତି ମିଶ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଦୀପ ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିଛୁ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଟୋବର 7, 1993 ରେ RSA ସଂଖ୍ୟା 896/93 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭାରତ-ଚୀନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସାମରିକ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । 1962 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 26 ତାରିଖରେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ।ଉତ୍ତରଦାତା ମେ 25, 1963 ରେ ସେନାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପଞ୍ଜାବ ସରକାର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ପଞ୍ଜାବ ସରକାର ଜାତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ (ରିହାତି) ନିୟମ, 1965 (ସଂକ୍ଷେପରେ, ନିୟମାବଳୀ) ପାରିତ କରିଥିଲେ । ନାଗରିକ ସେବାରେ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବତନ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତାର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24, 1973 ରେ ସାମରିକ ସେବାରୁ କର୍ମଚ୍ୟୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା

'ପରେ, ସେ ଜାନୁଆରୀ 1979ରେ ପୂର୍ବତନ ସୈନିକ କୋଟାରେ ଏଲ. ଡି. ସି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 2 ଏବଂ 4 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତାର ସୁବିଧା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଭାରତ-ଚୀନ୍ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଉଠାଇବା ପରେ ସେ ଦୁଇଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି, 21.4.1987 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ପରେ, ସେମାନେ 18 ଫେବୃଆରୀ, 1988 ରେ ଏହି ସୁବିଧା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏପ୍ରିଲ୍ 27, 1988ରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇପାରେ ଯେ ଭାରତ-ବଙ୍ଗଳା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ, ସରକାର ଡିସେମ୍ବର 3, 1971 ରେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 22, 1973 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତା ବରିଷ୍ଠତାର ସୁବିଧା ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ଅବଧି ପାଇଁ ଦରମା ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଟି ବେତନ ବୃଦ୍ଧିର ସୁବିଧା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତ-ଚୀନ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସାମରିକ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ କେବଳ ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଯଦିଓ ପ୍ରଥମ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଉଠାଇବା ପରେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତ-ବଙ୍ଗଳା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ସେବାର ଅବଧି ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ । ବିବାଦରେ ଆମେ ଯଥାର୍ଥତା ପାଇଥାଉ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି, ପ୍ରଥମତଃ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ପୂର୍ବତନ କ୍ୟାପଟେନ୍ ରଣଧୀର ସିଂ ଧୁଲ୍ ବନାମ ଏସ.ଡି. ଭାମ୍ବ୍ରି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* [1981] 2 SCC 338 ରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସୁବିଧା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ପୂର୍ବତନ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଏ.ଏସ୍. ପରମାର ଏବଂ*

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, (1968) LAB. IC 894 ରେ ଏହାର ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାମରିକ ସେବାର ପରିଭାଷା ନିର୍ଯ୍ୟାସ କରିଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ :

"ପରିଭାଷା :ଏହି ନିୟମାବଳୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ସାମରିକ ସେବାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ 1962 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 26 ତାରିଖରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 352 ଅନୁଯାୟୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଜରୁରୀକାଳୀନ ଘୋଷଣାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଅବଧିରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଭାରତୀୟ ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀର ତିନୋଟି ଶାଖା (ଅଧିପତ୍ର ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ସେବା ସମେତ) ରେ ପଞ୍ଜିକୃତ କିମ୍ବା ପ୍ରାଧିକୃତ ସେବା କିମ୍ବା ଏହି ନିୟମାବଳୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସାମରିକ ସେବା ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସେବା । ସାମରିକ ସେବା ପରେ ସାମରିକ ତାଲିମର ଯେକୌଣସି ଅବଧିକୁ ମଧ୍ୟ ସାମରିକ ସେବା ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯିବ ।"

"4. ବେତନ ବୃଦ୍ଧି, ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ପେନ୍ସନ୍, ସାମରିକ ସେବାର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି, ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ପେନ୍ସନ୍ ପାଇଁ ନିମ୍ନମତେ ଗଣନା କରାଯିବ :-

(i) ବେତନ ବୃଦ୍ଧି, ଯେକୌଣସି ସେବା କିମ୍ବା ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ବୟସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମରିକ ସେବାରେ ବିତାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଗଣନା କରାଯିବ ।ଯେଉଁଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ସର୍ବନିମ୍ନ ବୟସ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ପଞ୍ଜାବ ନାଗରିକ ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟମାବଳୀ ଖଣ୍ଡ II ର ନିୟମ 3.9., 3.10 ଏବଂ 3.11 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ବୟସ ହେବ । ତଥାପି, ଏହି ରିହାତି କେବଳ ପ୍ରଥମ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦବିନ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ କେବଳ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବଧିକୁ ନୁହେଁ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବାକୁ ମଧ୍ୟ

ସାମରିକ ସେବା ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସରକାରଙ୍କ ଏପରି ଘୋଷଣା କରିବାର କୌଣସି ଆଦେଶ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ସାମରିକ ସେବା କରାଯିବ, ଯଦି ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ କୌଣସି ଘୋଷଣା ଦିଆ ନଯାଏ । ପ୍ରଥମ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ଅବଧିର ସୁବିଧା ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଫେବୃଆରୀ 24, 1972 ତାରିଖର ପରିପତ୍ର ଚିଠି ସଂଖ୍ୟା 325 SII (3) -72/5866 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଭାରତ ସରକାର ଏହାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2ରେ, ପ୍ରଥମ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମରିକ ସେବାର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ସମାନ ସୁବିଧା ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏହାର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ବିବାଦରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଏହାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସେହି ସେବକମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯେଉଁମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ସାମରିକ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2ର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନାହିଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3 ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ସେ ସାମରିକ ସେବାରେ ଯୋଗଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସରକାରୀ ସେବାରେ ନଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

> "ପଞ୍ଜାବ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବେସାମରିକ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ସାମରିକ ସେବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଛି/ଡକାଯାଇଅଛି ସେମାନେ ପଞ୍ଜାବ ସରକାର ଜାତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ (ରିହାତି) ନିୟମ, 1965 ଏବଂ ବିମୁକ୍ତ ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ କର୍ମଚାରୀ (ପଞ୍ଜାବ ଅଣ-ବୈଷୟିକ ସେବାରେ ଖାଲି ପଦବୀ ସଂରକ୍ଷଣ) ନିୟମ, 1968 ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରିହାତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ।"

ଏହାର ଏକ ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ସାମରିକ ସେବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା; ଏପରି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ପଞ୍ଜାବ ସରକାର ଜାତୀୟ ଜରୁରୀକାଳୀନ (ରିହାତି) ନିୟମାବଳୀ, 1965 ସହିତ ପଢ଼ାଯାଇଥିବା ବିମୁକ୍ତ ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ କର୍ମଚାରୀ (ପଞ୍ଜାବ ଅଣ-ବୈଷୟିକ ସେବାରେ ଖାଲି ପଦବୀ ସଂରକ୍ଷଣ) ନିୟମ, 1968 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରିହାତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଦୁଇଟି ବେତନବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଯାହା ଭୁଲ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।